

ikke være Tale om at henlægge disse Sager straks eller maaske aldrig under Handelsdepartementet, om et saadant blev oprettet. Indenrigsministeriet gik derfor ind paa at faa indrettet et Handelsdepartement, under hvilket Indenrigsministeriet vilde henlægge, hvad der mere specielt og i Ordets fulde Betydning kunde siges at vedkomme Handelen og Skibsfarten, men i øvrigt skulde man afvente Udviklingen af denne hele Institution under Indenrigsministeriets Aupicier. Da Sagen kom for i Folketingets Finansudvalg, erklærede de dem imod, at der skulde oprettes et saadant Departement, og de støttede dette væsentligen paa den Betragtning, at saafremt et saadant Handelsdepartement skulde blive oprettet, saa vilde det være nødvendigt ogsaa i andre Brancher af Administrationen at indrette egne Departementer, og navnlig henviste de til, at man burde afvente en Forandring af den hele Centraladministration, inden man gik ind paa et saadant Foretagende. Det blev derfor udstemt i Folketinget, og i de senere Aar har Ministeriet stadig optaget disse Forslag, men de ere stadig blevne tilbageviste af Folketingets Finansudvalg — i de senere Aar blot med den Bemærkning „i Henhold til tidligere tagne Beslutninger“. Det forekommer mig, at naar man vil undersøge hele denne Sag i sin hele Detail, saa er egentlig Folketingets Erklæring imod det begrundet i Hensynet til den omfattende Forandring, som Grossererforeningen ønsker, men rammer ingenlunde den mere bestemte Stilling, som vilde blive Handelsdepartementet til Del, saafremt Indenrigsministeriets Hensigt kunde opnaas. Det var jo nemlig, som jeg sagde, de Spørgsmaal, der angik aldeles specielle Handelsinteresser, der skulde henlægges under Handelsdepartementet; det skulde være Fremtiden forbeholdt at henlægge Sagen enten til dette Departements endelige Afgørelse eller i alt Fald til dets Afgørelse under Kontrol af Indenrigsministeriet, og saa skulde det tillige have en konsultativ Stilling overfor andre Anliggender, som vel vedrøre Handelsstanden, men som tillige i væsentlig Grad og i væsentlig Omfang vedrøre andre Afdelinger af Centralbestyrelsen. For mig staar det som noget af overordentlig stor Betydning, at vor Handel og Skibsfart udvikles saa meget som muligt. Det staar for mig som i højeste Grad nødvendigt, naar man tænker, hvorledes alle vore Eksportartikler stadig finde flere og flere farlige Konkurrenter paa de forskellige større Markeder, hvortil vi henvende os. Det er derfor efter min Mening aldeles nødvendigt, at vi have i høj Grad vor Opmærksomhed henvendt paa en hensigtsmæssig

Udvikling af vore Handelsforhold og en omfattende Udvikelse af vor Skibsfart, saaledes at vi kunde opnaa, at vore Skibe sejle i Fart rundt omkring paa de store Verdenshave. Det er dette, som har foranlediget mig til at stille disse Vædringsforslag, fordi jeg vilde eller rettere sagt sølte mig forpligtet til at gøre opmærksom herpaa, for at der dog endelig en Gang kunde blive taget ret alvorlig fat paa Udviklingen af disse Forhold. Da jeg imidlertid finder det ganske naturligt, saaledes som de finansielle Forhold overhovedet have udviklet sig her hos os, at Landstinget ikke ønsker, at der skal stilles særlige Vædringer til Finanslovens Behandling, som ikke enten ere komne fra Ministeriet eller ere stillede af det af os nedsatte Udvalg, saa tager jeg herved mit Forslag tilbage, idet jeg har opnaaet den Hensigt, jeg vilde opnaa, nemlig at gøre opmærksom paa Nødvendigheden af, at man henvender sin Opmærksomhed paa at udvikle vor Handel, udvikle vor Skibsfart.

Formanden: Jeg antager, at det er det ærede Medlems Mening, at tage alle sine tre Vædringsforslag tilbage? (Kofsenørn: Ja!). De tre Vædringsforslag ere saaledes tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Th. Nielsen: Efter at det ærede Medlem (Kofsenørn) har taget sine Vædringsforslag tilbage, kunde jeg næsten have frafaldet Ordet, men da jeg har faaet det, skal jeg dog sige et Par Ord om Viborg Stationsflytning. Jeg havde helst set, at Folketingets Forslag var blevet staaende uforandret. For mig og i det mindste flere af Mindretallet er det klart, at vi ere ikke tjente med, at der gives saa stor en Sum ud til Fuldstændiggørelse af den nuværende Viborg Station, hvor den nu ligger, idet det omtrent vil umuliggøre, eller dog særdeles meget vanskeliggøre, en videre Fortsættelse af Banen derved. Skal der tænkes en nærmere Forbindelse mellem Nordbanen og Esbjerg ved, at nævnte Bane fortsættes mod Syd, saa maa Banegaarden flyttes, da det efter vor Opfattelse er altfor meget at forlange, at denne Trafik skal føres en Omvej af ca. 15,000 Fod. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa. Jeg antager vel, at den Vædring, som Flertallet har stillet, vil blive vedtagen, og det skal Mindretallet for sit Vedkommende ikke have noget imod, idet det ogsaa derved kan blive klarere opløst, hvad den hele Flytning mulig vil koste, om det er mere eller mindre end det,